

Rozloučení se školou

A je to tady! Posledních několik dní s těmi nejlepšími spolužáky, s mými přáteli, se kterými jsem se scházela téměř každý den po celých devět let. Vše to začalo s příchodem do první třídy. Snad nejkrásnějším dnem v první třídě byl den, kdy jsme dostali své první vysvědčení, většinou velkou jedničku. Jenže roky plynuly a vedle jedniček se na vysvědčeních objevovaly dvojky i trojky. Společně s báječným kolektivem jsme rostli, stávali se chytřejšími a více se spřátelili. Jak léta plynula, končil první stupeň a začínal druhý. Přibývaly vyučovací předměty, spolužáci a také nová třídní učitelka, paní Iveta Vondrušková. Od šesté třídy jsme se museli začít víc učit, ale některým se příliš nechtělo, a tak nás někteří prospěchově slabší žáci opustili. Pomalu se náš kolektiv začal rozpadat. Z původních 27 žáků nás nakonec úspěšně postoupilo do deváté třídy jen 16 žáků. Někteří žáci odešli na jiné školy a jiní, bohužel, nesplnili podmínky pro další vzdělávání, tudíž si museli ročník zopakovat. Nestihli jsme se ani porozhlédnout a už tu byla 9. třída. To byl asi nejtěžší rok, který jsme ve škole zažili. Čekalo nás důležité rozhodnutí, kterou střední školu se máme vybrat. V tom nám velmi pomohla a ulehčila důležité životní rozhodnutí výchovná poradkyně – paní učitelka Vladka Žídková. Nejtěžší pro nás ale bude rozloučit se s kamarády i učiteli, které jsme potkávali v prostorách školy i na školních akcích po celých devět let. Budeme rádi, když se budeme moci za Vámi zastavit a připomenout si dobu, kdy jsme byli ještě „malí“ a vlastně mimo školy neměli příliš mnoho starostí. Ale nyní už nám nezbývá nic jiného než se rozloučit, popřát si štěstí a doufat, že se někdy opět sejdeme.

Michaela Morongová,

třída IX.A